

שני סוגי מבואות הם: מבוי סתום ומבוי מפולש.

על המבוי המפולש ועל תיקונו — עיין בכיאורי מושגים.

מבוי סתום הוא מבוי סתום משלשת צדדיו במחיצות, ופרוץ במלואו בצדו הרביעי לרשות הרבים [או לכרמלית].

את הפירצה בצדו הרביעי אפשר לתקן בהעמדת לחי מהצד, או בהנחת קורה מלמעלה.

תיקונים אלו, המיוחדים לתיקון מבוי בלבד, הם רק במבוי שיש לו מסביבו לפחות שתי חצירות, וכאשר בכל חצר יש לפחות שני בתים של שני דיירים שונים.

כמו כן צריך אורכו של המבוי להיות יותר מרוחבו, ופתחו בקצה אורכו, בצדו הצר.

אך אם לא יהיו מסביבו שתי חצירות ובהם שני בתים מסביבו, או שיהיה המבוי מרובע, או שפתחו יהיה בצדו הרחב — לא יועיל לו תיקון של לחי או קורה, אלא יצטרך תיקון של פסים, כמו חצר.

למבוי שכזה קוראים: מבוי שיש לו דין חצר!

חצר שנפרץ אחד מכתליה במלואו לרשות הרבים [או לכרמלית] הרי היא זקוקה לפסים, כפי שנתבאר, כדי להתייר.

התיקון של פסים מועיל רק בצידה הרביעי של החצר, אך אינו מועיל למחיצה נוספת שנפרצה ברובה!

במקומות שלנו, שאין המבוי מוקף בחצירות, כתבו האחרונים שיש לנהוג

הכריעו נגדו. וכתב שבעל נפש יחמיר ולא יטלטל בשבת.

אך הוסיף הביאור הלכה, כי לדעת הרמב"ם אפשר לסגור את רשות הרבים עצמה בצורת הפתח בלבד.

החזון איש טוען שאין זו דעת הרמב"ם.

אבל כתב כי יש אפשרות אחרת לסגור את רשות הרבים.

אפשרות זו בנויה על חידושו של החזון איש כי בכל מחיצה שהעומד מרובה על הפרוץ נחשב גם המקום הפרוץ שבמחיצה כאילו היה מחיצה ממש.

ולכן, גם כשרחובות העיר הם מפולשים, הרי אם יהיה רחוב אחד שאינו מפולש [שמוקף משלשת צדדיו בבתיים], והרחוב הזה חוצה את רחובות העיר — הרי הוא סוגר במחיצותיו את כל הרחובות שהוא חוצה אותם.

כי, כאמור, גם המקום שבו הוא חוצה את הרחוב האחר נחשב כאילו יש בו מחיצה מחמת הכותל שאינו מפולש.

שהרי כל האורך של הרחוב הזה, כולל האויר במקום שבו חוצה הרחוב הזה את רשות הרבים, נחשב כמחיצה אחת ארוכה, והרי הוא סוגר את רשות הרבים במחיצה שלישית!

* * *

פרק רביעי

מהו מבוי זמנה הוא חצר, ומה הם חילוקי הדינים ביניהם?